

Consultatie wijzigingen Wet regulering sekswerk

Aan : Ministerie van Justitie en Veiligheid
Van : CoMensha
Betreft : nota van wijziging Wet regulering sekswerk
Datum : 14-3-2023

Eind 2019 is het wetsvoorstel regulering sekswerk (Wrs) ter consultatie aangeboden. In het kort ziet de Wrs op het komen tot een wettelijke, uniforme vergunningplicht voor alle sekswerkers en exploitanten van seksbedrijven om de seksbranche te reguleren en misstanden tegen te gaan. Met name op de onderdelen die het voorkomen van mensenhandel raken, heeft CoMensha haar [visie](#) gegeven. Momenteel ligt de nota van wijziging Wet regulering sekswerk ter consultatie voor. De nota van wijziging brengt wijzigingen aan ten aanzien van de prostitutievergunning en de strafbaarstelling van klanten. Op deze wijzigingen geven wij vanuit CoMensha ook graag weer onze visie mee.

De belangrijkste wijzigingen zullen hieronder per stuk worden besproken. De belangrijkste wijzigingen zijn:

- Herhaalgesprek na 1 jaar;
- De bestuurlijke boete voor sekswerkers wordt geschrapt;
- De strafbaarstelling van klanten die melding of aangifte doen van misstanden wordt geschrapt.

Herhaalgesprek na 1 jaar

In de nota van wijziging wordt voorgesteld om, naast het gesprek dat de sekswerker met gespecialiseerde ambtenaren voert bij het aanvragen van de vergunning, een extra gesprek in te voeren. Dit één jaar na de afgifte van de vergunning (op de helft van de vergunningsduur van twee jaar). Het doel van de gevoerde gesprekken is om een beeld te kunnen krijgen van de mate van zelfredzaamheid en de aanwezigheid van dwang te ondervangen. CoMensha is van mening dat het goed is dat er een extra verplicht gesprek bij komt. Complexe zaken als gebrek aan zelfredzaamheid en de aanwezigheid van dwang zijn moeilijk te identificeren in één gesprek. Echter is één gesprek per jaar hiervoor nog steeds niet de gouden oplossing. In samenwerking vanuit verschillende zorg- en veiligheidspartijen dient er structurele aandacht te zijn voor personen die kwetsbaar zijn voor seksuele uitbuiting, ook degenen die niet (meer) aan de vergunningscriteria voldoen.

Het is in ieder geval goed dat er meerdere contactmomenten worden geïnitieerd in het kader van de vergunningverlening. Wel vragen wij ons af hoe een dergelijk gesprek met gespecialiseerde ambtenaren er precies uit komt te zien. We willen hierbij nogmaals benadrukken dat het belangrijk is

dat de gespecialiseerde ambtenaren voldoende expertise hebben om mensenhandel te signaleren. Het inregelen van deze kennis en expertise en het up-to-date houden hiervan brengt een kostenplaatje met zich mee. Hiervoor moet oog zijn in de begroting van de Wrs. Vanuit CoMensha willen we daarnaast het advies meegeven om de link te leggen met de diverse zorgpartijen in het land die zich bezighouden met ondersteuning van (en het voorkomen van uitbuiting van) sekswerkers (zoals bijvoorbeeld SHOP in Den Haag en het prostitutie en gezondheidscentrum in Amsterdam). Zo zouden zij eventueel kunnen aansluiten bij (bepaalde) gesprekken. In ieder geval is het belangrijk dat er ten minste informatie over deze organisaties aan de sekswerkers wordt verschaft.

De bestuurlijke boete voor prostituees wordt geschrapt

In de nota van wijzigingen wordt voorgesteld om de bestuurlijke boete voor sekswerkers zonder vergunning te schrappen, zodat zij geen belemmering voelen om bij misstanden melding of aangifte te doen. CoMensha begrijpt de achterliggende gedachte hierbij. De drempel om een misstand zoals een uitbuitingssituatie te melden dient laag te zijn. Echter, naar onze mening dient er bij legaal sekswerk, net als bij elk ander beroep, gehandeld te worden conform de regels die ook gelden voor elk ander legaal beroep met een vergunningplicht. Binnen deze situatie moet een slachtoffer van seksuele uitbuiting zich wel zonder consequenties kunnen melden, ook al heeft hij/zij geen vergunning. Voorop staat dat elke casus op zichzelf staat en dat bestuurlijke toezichthouders voldoende rekening dienen te houden met de situatie die ze aantreffen en de omstandigheden, bij het al dan niet inzetten van instrumentaria. Bij gedwongen prostitutie kan het natuurlijk niet zo zijn dat een slachtoffer wordt beboet voor het niet hebben van een vergunning. Als men weet dat dit in ogenschouw genomen wordt, kan de drempel om te melden laag gehouden worden.

De strafbaarstelling van klanten die melding of aangifte doen van misstanden wordt geschrapt

In de Wrs is een klant die gebruikt maakt van de diensten van een sekswerker zonder vergunning strafbaar. In de nota van wijziging wordt voorgesteld deze strafbaarstelling te laten vervallen voor de klant die binnen 24 uur uit eigen beweging kennis geeft van een misstand betreffende de omstandigheden waaronder een sekswerker werkt. Met betrekking tot het oogpunt van het tegengaan van mensenhandel juicht CoMensha dit toe. Klanten kunnen belangrijke signaleerders van seksuele uitbuiting zijn. Zo heeft de GGD Amsterdam in 2014 een [uitgebreid onderzoek](#) gedaan naar de klanten van sekswerkers. Hieruit blijkt dat er een groep van betrokken en verantwoordelijke klanten bestaat, die misstanden wil melden, mits er goede, voldoende en passende meldingsmogelijkheden bestaan. Deze klanten moeten hierin niet beperkt worden als zij ter goeder wil misstanden willen melden. Naar ons idee is een strikte meldmogelijkheid van 24 uur dan ook nog te beperkend/ zouden hierop uitzonderingen mogelijk moeten zijn. De straffeloze meldmogelijkheid moet in ieder geval duidelijk kenbaar worden gemaakt. In bredere zin is het überhaupt zaak om, zoals in het verleden ook is gedaan, voorlichting en campagnes in te zetten gericht op (het vergroten van de meldingsbereidheid van) de klant.